

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tdo/33/2018
Identifikačné číslo spisu: 1314010609
Dátum vydania rozhodnutia: 24.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1314010609.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského, v trestnej veci obvineného Mgr. Y. M. pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 3, ods. 5 Trestného zákona, na neverejnom zasadnutí konanom 24. júla 2019 v Bratislave o dovolaní ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 14. septembra 2017, sp. zn. 2To/50/2017, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 1. decembra 2016, sp. zn. 3T/179/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 1. decembra 2016, sp. zn. 3T/179/2014, súd obžalovaného Mgr. Y. M. stíhaného pre zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 3, ods. 5 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť, na tom skutkovom základe, že

vo funkcii ministra školstva Slovenskej republiky na základe predchádzajúcej ústnej dohody so starostom obce E. T. Y. N. prevzal žiadosť obce E. T., v zastúpení starostom N. č. 68/2006 zo dňa 3. 3. 2006 o poskytnutie finančných prostriedkov na adaptáciu veľkej sály spoločnosti W., E. T. na školskú telocvičňu vo výške 3.836.850,- Sk (127.360,09 Eur), ktorú starosta N. adresoval priamo na meno obvineného Y. M., vtedy ministra školstva Slovenskej republiky aj napriek tomu, že vedel, že predmetná žiadosť nespĺňala podmienky na poskytnutie finančných prostriedkov špecifikované v Metodickom pokyne č. 4/2005-E z 1. 3. 2005, ktorým sa určuje postup pri poskytovaní finančných prostriedkov zriaďovateľom škôl pri riešení havarijných situácií, obvinený Y. M. ako minister školstva SR však predmetnú žiadosť nedal k zaevidovaniu do elektronického systému, slúžiacemu v tej dobe na ministerstve na evidovanie všetkej pošty a predložil ju ďalej na príslušný odbor na vybavenie a následne dňa 31. 5. 2006 v Bratislave v sídle Ministerstva školstva Slovenskej republiky na Stromovej ulici č. 1 rozhodol a schválil pridelenie finančných prostriedkov - Požiadavky na riešenie havárií financovaných z kapitálových výdavkov na rok 2006 okrem iných aj obci E. T. vo výške 3.500.000,- Sk (116.178,71 Eur), hoci vedel, že obec E. T. nespĺňala podmienky určené na poskytnutie, uvedené bolo následne z ministerstva predložené Krajskému školskému úradu v Nitre a tento rozpočtovým opatrením č. 28/2006

zo dňa 15. 6. 2006 pridelil obci E. T. finančné prostriedky - kapitálové transfery vo výške 3.500.000,- Sk (116.178,71 Eur), ktoré boli však už účelovo určené na rekonštrukciu telocvične ZŠ E. T., pričom obec E. T. použila predmetné finančné prostriedky na financovanie prestavby budovy patriacej spoločnosti W., E. T., čo bolo v rozpore s účelom, na aký boli tieto peňažné prostriedky poskytnuté, pričom v správe z vládneho auditu č. j. III/1313/2009, vypracovanej Správou finančnej kontroly Bratislava zo dňa 27. 11. 2009 bolo konštatované, že obec E. T. v tejto veci nedodrжала ustanovenie § 19 ods. 1 zákona NR SR č. 523/2004, čl. 1 ods. 2, čl. 3 ods. 1 písm. f), čl. 6 ods. 1 Metodického pokynu Ministerstva školstva SR č. 4/2005-E z 1. 3. 2005 a dňa 11. 2. 2009 vydala Správa finančnej kontroly Bratislava rozhodnutie, v ktorom uložila okrem iného obci E. T. vrátiť poskytnuté finančné prostriedky vo výške 116.178,71 Eur spolu s penále v rovnakej výške, pričom týmto konaním vznikla štátnemu rozpočtu Slovenskej republiky škoda v celkovej výške 116.178,71 Eur,

podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Prokurátor Krajskej prokuratúry v Bratislave podal proti tomuto rozsudku odvolanie. Krajský súd v Bratislave o ňom rozhodol uznesením zo 14. septembra 2017, sp. zn. 2To/50/2017, tak, že ho podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti naposledy zmienenému rozhodnutiu odvolacieho súdu zo 14. septembra 2017, sp. zn. 2To/50/2017, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 1. decembra 2016, sp. zn. 3T/179/2014, podala ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerka spravodlivosti“) na podnet prvého námestníka generálneho prokurátora Slovenskej republiky JUDr. Reného Váneka, dovolanie zo dňa 19. marca 2018 v neprospech obvineného (súdu prvého stupňa doručené 22. marca 2018), a to z dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por., pretože týmto rozhodnutím bol porušený zákon v ustanoveniach § 225 ods. 3, ods. 5 Tr. zák., § 2 ods. 12 Tr. por., § 285 písm. c) Tr. por. a § 319 Tr. por., v prospech obvineného Y. M..

V súvislosti s podaným dovolaním ministerka spravodlivosti považovala za sporné doručenie a zaevidovanie žiadosti o poskytnutie finančných dotácií na adaptáciu haly spoločnosti W.. Ostalo tiež otáznne, akým spôsobom sa žiadosť starostu obce E. T., p. N. zo dňa 3. marca 2006 dostala do konečného zoznamu označeného ako „Požiadavky na riešenie havárií financovaných z kapitálových výdavkov za SR vypracované v zmysle Metodického pokynu 4/2005-E z 1. marca 2005 - telocvične“. Nesúhlasila s vyjadrením súdov, že nebolo preukázané úmyselné konanie obvineného Mgr. M.. Podľa jej názoru v danom prípade úmysel obvineného naopak preukázaný bol.

Záverom dovolania ministerka spravodlivosti navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky („najvyšší súd“) podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2To/50/2017, zo dňa 14.09.2017, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 3T/179/2014, zo dňa 01.12.2016, bol porušený zákon v ustanoveniach § 225 ods. 3, ods. 5 Tr. zák., § 2 ods. 12 Tr. por., § 285 písm. c) Tr. por. a § 319 Tr. por., v prospech obvineného Mgr. Y. M.. Podľa § 386 ods. 2 Tr. por., aby napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 2To/50/2017, zo dňa 14.09.2017 a rozsudok Okresného súdu Bratislava III, sp. zn. 3T/179/2014, zo dňa 01.12.2016, zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia naň obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. Okresnému súdu Bratislava III prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znova prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa vyjadril obvinený Mgr. Y. M. v tom smere, že v rámci konania, napriek vykonanému rozsiahlemu dokazovaniu, nebolo jednoznačne preukázané, že skutok, pre ktorý bol stíhaný, by bol trestným činom, resp. že ho spáchal on. Navrhol preto, aby dovolací súd na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie ministerky spravodlivosti odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní ministerky spravodlivosti skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), osobou

oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 1 Tr. por.), na podnet osoby, ktorej zákon právo na podanie dovolania z dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por. nepriznáva, v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.). Obvinený bol v konaní o dovolaní zastúpený obhajcom (§ 373 ods. 2 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že podané dovolanie nie je dôvodné a podľa § 382 písm. c) Tr. por. ho odmietol, keďže je zrejmé, že dôvod dovolania podľa § 371 ods. 3 Tr. por. nie je splnený.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Okresný súd Bratislava III rozsudkom z 1. decembra 2016, sp. zn. 3T/179/2014, podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil obvineného Mgr. Y. M., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obvinený. Krajský súd v Bratislave následne uznesením zo 14. septembra 2017, sp. zn. 2To/50/2017, podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie prokurátora Krajskej prokuratúry v Bratislave.

Podľa § 371 ods. 3 Tr. por. minister spravodlivosti podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci.

Z pohľadu dovolacieho súdu je k tomu nutné uviesť, že ak minister spravodlivosti využije svoje oprávnenie podať dovolanie podľa § 371 ods. 3 Tr. por. pre nesprávne zistenie skutkového stavu v podstatných bodoch na základe vykonaných dôkazov, musí v dovolaní konkretizovať nesprávnosť úvah, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dotknutých dôkazov (§ 168 ods. 1 Tr. por.), nakoľko len taká chyba môže byť v uvedenej situácii podkladom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia dovolacím súdom. Ak sa dovolateľ obmedzí iba na výpočet vykonaných dôkazov, alebo uvedie len ich vlastné hodnotenie, také dovolanie je zrejme nedôvodné (§ 382 písm. c) Tr. por.) [viď k tomu uznesenie najvyššieho súdu z 5. apríla 2017, sp. zn. 2 TdoV 7/2016, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 45/2017].

V tomto kontexte je potom podstatné, že keď ministerka spravodlivosti v podanom dovolaní nekonkretizovala nesprávnosť úvah, ktorými sa súd spravoval pri hodnotení dotknutých dôkazov je z toho zrejmé, že dovolateľkou označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 3 Tr. por. v tejto časti nemôže byť v posudzovanej veci splnený. Navyše dovolací súd si osvojil skutkový stav, ktorý považuje na základe vykonaných dôkazov za súdmi zistený správne.

Pokiaľ ide o namietané porušenie ustanovení, ktorými sa zabezpečuje objasnenie veci, k tomu najvyšší súd v prvom rade uvádza, že sa stotožňuje so závermi, ku ktorému dospeli, tak Okresný súd Bratislava III ako aj Krajský súd v Bratislave.

Ani najvyšší súd nemal na základe vykonaného dokazovania za preukázané, že skutok spáchal obvinený Mgr. Y. M.. Preukázané nebolo tiež úmyselné nezaevidovanie žiadosti starostu Obecného úradu E. T. z

3. marca 2006 obvineným, a to isté platí aj o nepreukázaní konania obvineného, ktoré by naplnilo skutkovú podstatu žalovaného trestného činu.

Na druhej strane dokazovaním bolo preukázané, že finančné prostriedky, ktoré boli z ministerstva účelovo viazané, boli určené na rekonštrukciu telocvične E. T. a nie na rekonštrukciu spoločenskej sály W.. Ďalej aj to, že obvinený v čase uzatvárania zmlúv o dielo ani v čase realizácie úhrad nebol vo funkcii ministra školstva Slovenskej republiky, a teda nemohol niesť zodpovednosť za to, že obec E. T. použila poskytnuté dotácie na iný účel, ako bola poskytnutá. K porušeniu zákona došlo až v procese samotného použitia pridelennej dotácie, ktorá bola použitá na rekonštrukciu sály W., teda v rozpore so stanoveným účelom, avšak samotné použitie dotácie nebolo a nemohlo byť v kompetencii obvineného, a preto zaň nemohol niesť zodpovednosť. Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 3 Tr. por. v súvislosti s porušením ustanovení, ktorými sa zabezpečovalo objasnenie veci, tak nie je splnený.

Pri rozhodovaní v tejto trestnej veci nebolo možné opomenúť ani zásadu in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obvineného), ktorú vzal súd prvého stupňa správne do úvahy.

Najvyšší súd v podrobnostiach ešte odkazuje na rozsudok Okresného súdu Bratislava III z 1. decembra 2016, sp zn. 3T/179/2014, a uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 14. septembra 2017, sp. zn. 2To/50/2017. Súd sa v týchto rozhodnutiach jasným a podrobným spôsobom vysporiadali s konaním obvineného a aj dovolací súd po oboznámení sa so spisom zastáva ten názor, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obvinený Mgr. Y. M..

S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.